

vi, dersom vi skulle gaa ind paa dette Omraade — hvad jeg ikke vil sige Noget imod — skulle gaa bestindig fremad, for at vi endelig kunne faae Noget, der svarer til Liden, hvad Ingen kan borge for, at vi ville faae, naar vi paa engang ville have hele vort Materiel fornyet.

Krigs- og Marineministeren (Saffner): Det Raad, som den ærede sidste Taler gav Thinget, var omtrent det uheldigste, som kunde gives; jeg vilde da langt foretrække det Raad, slet Intet at gjøre ved selve Artillerimateriellet. Det ærede Medlem sagde, at man ikke havde nogen ubetinget Sikkerhed for, at det, der her er forlangt af Regjeringen som Feltartillerimateriel, var det absolut Bedste, eller at man i det Mindste ikke havde nogen ubetinget Sikkerhed for, at man ikke om 2 Aar kunde finde Noget, der var endnu bedre. Denne sidste Mulighed kan jeg ingenlunde benegte. Skulle Opfindelser Fremtiden kan bringe, kan man ikke vide; men naar man vil støtte sig dertil, maa Resultatet blive, at man aldrig skal gjøre Noget, thi man er jo stedse udsat for, at der kommer noget Nyt og Bedre. Det ærede Medlem anførte som Bevis for sin Sætnings Rigtighed Bestykningen af Søforterne og sagde, at man der først havde forlangt een Slags Kanoner, og at man dernæst, da de ikke vare befundne formaals-tjenlige, forlangte en anden Slags Kanoner. Det er jo selvfølgelig, at man, naar der i den Tid, man bruger til at bestyffe Søforterne, gjøres nye Opfindelser, tager disse, og forlanger af Repræsentationen, at den skal bevilge Penge dertil, fordi de ere bedre; man begaar ikke den Daarskab, at man, fordi man en Gang har anskaffet et vist Slags Materiel, vedblivende anskaffer dette, skjøndt der opfindes noget, som er bedre; men dermed skal det ingenlunde være sagt, at dette har været Hovedbegrunden for Krigsbestyrelsen til at forlange andre Kanoner, eller at de Kanoner, der først vare anskaffede, ikke vare tilfredsstillende. Kanonerne paa Søforterne have en forskjellig Bestemmelse, og der anvendes derfor Kanoner af forskjellig Kaliber og forskjellig Konstruktion. Men, siger det ærede Medlem, lad os af Hensyn til, hvad Liden kan bringe, gaa frem med smaa Skridt; lad os ikke paa een Gang bevilge det forlangte Beløb til Fornying af hele Feltartilleriet med nyt Materiel. Hans Mening er altsaa, at vi i Aar skulle anskaffe 1 Batteri eller 2 og det kommende Aar ligeledes 1 eller 2 Batterier; men hvad vil Følgen blive af en saadan Anskaffelse? Den bliver, at Artilleriet i Tilfælde af Krig rykker ud under meget ugunstige Forhold. Der kan ikke tænkes noget mere forfæret end at have Kanoner af forskjellig Konstruktion, som udkræve forskjellig Affutager, og som besværliggjøre Tilførselen af Ammunition, hvilket let bevirker Konfusion, foruden at Mandstabet maa have en forskjellig Uddannelse, saaledes at man ikke kan benytte Mand-

stabet fra et Batteri ved et andet. Jeg tror, — som jeg strax tillod mig at udtale —, at det Raad, det ærede Medlem gav Thinget, var et meget uheldigt Raad. Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) var meget øm for Ministeriet; han syntes, det var stor Synd at sætte Ministeriet i den Nødvendighed, at maatte gaa til Kongen og begjære Rigsdagens Barighed yderligere forlænget. Naar der imidlertid kan fremkomme noget Godt og Nyttigt for Fædrelandet ved at forlænge Barigheden af Rigsdagen, tror jeg, at Ministeriets Chef med stor Beredvillighed underkaster sig det Besvar det er at henvende sig til Hans Majestæt i den Anledning. Det ærede Medlem var dernæst meget bange for at vække Krigsministeren en Fing, syntes jeg, han sagde, thi han var da bange for, at Krigsministeren vilde tage hele Haanden. Jeg tror, at de Herer her, og navnlig det ærede Medlem holder saa godt fast paa sin Haand, saaledes at jeg, selv om jeg var saa lykkelig at faae fat i en Fing, vist neppe vilde kunne bemøgtige mig hele Haanden. Der kom imidlertid en Udtalelse fra det ærede Medlem, som ikke lød godt for mig, og det var den, at det forekom ham ønskeligt og rigtigt, at man udsatte Anskaffelsen af det nye Feltmateriel, indtil Hærløven var revideret. Jeg ser ikke, i hvad Forbindelse de to Ting staa med hinanden. Vi kunne faae en ny Hærvorgansitation: den kan blive bedre, som jeg haaber, den kan ogsaa blive flattere; men hvorledes Hærvorgansitationen end er, skal man have Artilleri til Hæren. Der har jo ogsaa været Enighed mellem Regjeringen og Flextallet her i Salen om, at man ikke alene skulde have det Artilleri, som nu er beregnet til Hæren, men at man endog skulde gaa videre med Hensyn til Artilleriet. Naar man har en Hær, saa god, som vi efter vore Forhold have troet at kunne bringe den til, men det Materiel, den har, staaer under andre Staters Materiel, hvorfor skulle vi da udsætte Anskaffelsen af nyt Materiel, indtil vi faae Hærløven revideret? Jeg ser ingen Forbindelse mellem de to Sager. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) havde fuldkommen Ret i, naar han ligeoverfor det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) udtalte, at her ikke er Valget mellem at tilvejebringe en Bagladefanon og en ny Forladefanon. Dette Spørgsmaal ligger ganske vist ikke for; men jeg kan derhos udtale, at Regjeringen ikke vilde kunne benytte en Bevilling til en ny Forladefanon, fordi Bagladefanonerne efter dens Overbevisning og efter alle Teknikeres Udtalelser i enhver Henseende er at foretrække. Naar det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds imidlertid udtalte sig paa den Maade, han gjorde, om, hvorledes Spørgsmaalet videre skulde forhandles her i Salen, og naar jeg ser hen til den Stilling, det ærede Medlem indtager i sit Parti og i det Udvalg, hvorfra